

III

(Akty przygotowawcze)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 18/2008

przyjęte przez Radę w dniu 6 czerwca 2008 r.

w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../... z dnia ... r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (Wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/C 190 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich ⁽⁴⁾ została istotnie i wielokrotnie zmieniona. W związku z dalszymi zmianami, należy ją przekształcić w celu zachowania jasności.
- (2) Ze względu na charakter przepisów dyrektywy 94/57/WE właściwym wydaje się przekształcenie jej przepisów w dwa różne wspólnotowe instrumenty prawne, a mianowicie dyrektywę i rozporządzenie.

- (3) Niniejsze rozporządzenie należy rozumieć i interpretować zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, w tym zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r.

- (4) Organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów na statkach powinny mieć możliwość oferowania swoich usług w całej Wspólnocie i konkutowania ze sobą, oferując równoważne poziomy zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Należy zatem w całej Wspólnocie w jednolity sposób wprowadzić i stosować konieczne standardy zawodowe.

- (5) Do tego celu należy dążyć za pomocą środków, które są zgodne z pracami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) oraz — w stosownych przypadkach — rozwijają je i uzupełniają. Ponadto państwa członkowskie i Komisja powinny promować opracowanie przez IMO międzynarodowego kodeksu dla uznanych organizacji.

- (6) Należy ustanowić minimalne kryteria uznawania organizacji w celu zwiększenia bezpieczeństwa statków i zapobiegania powodowanym przez nie zanieczyszczeniom. Należy zatem obostrzyć minimalne kryteria określone w dyrektywie 94/57/WE.

- (7) W celu udzielenia wstępnego uznania organizacjom, które chcą uzyskać upoważnienie do działania w imieniu państw członkowskich, zgodność z minimalnymi kryteriami, określonymi w niniejszym rozporządzeniu, mogłaby być skuteczniej oceniana w zharmonizowany i scentralizowany sposób przez Komisję wspólnie z państwami członkowskimi występującymi o uznanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ Dz.U. C 229 z 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r. (Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 632), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 czerwca 2008 r. i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 53).

- (8) Uznanie powinno być udzielane wyłącznie na podstawie wyników działalności organizacji w zakresie jakości i bezpieczeństwa. Należy zapewnić, aby zakres tego uznania był zawsze zgodny z faktycznymi możliwościami danej organizacji. Uznanie powinno ponadto uwzględniać różnorodny status prawny i strukturę organizacyjną uznanych organizacji przy jednoczesnym zapewnieniu jednolitego stosowania minimalnych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz skuteczności wspólnotowych kontroli. Niezależnie od swojej struktury organizacja, która ma zostać uznana, powinna świadczyć usługi na całym świecie i podlegać nieograniczonej terytorialnie odpowiedzialności solidarnej.
- (9) Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (10) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze do zmiany niniejszego rozporządzenia, tak by wprowadzić dalsze zmiany w związanych z nią międzynarodowych konwencjach, protokołach, kodeksach i rezolucjach, aktualizować minimalne kryteria określone w załączniku I i przyjmować kryteria oceny skuteczności reguł i procedur oraz działań uznanych organizacji w zakresie bezpieczeństwa sklasyfikowanych przez nie statków i zapobiegania zanieczyszczeniu powodowanemu przez te statki. Ponieważ środki te mają ogólny zakres i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, między innymi, poprzez jego uzupełnienie o nowe elementy inne niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (11) Sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie możliwości reagowania na niewypełnienie przez uznaną organizację swoich obowiązków w sposób szybki, skuteczny i proporcjonalny. Podstawowym celem powinno być uzupełnienie wszelkich braków tak, aby wszelkie potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa lub dla środowiska zostały usunięte na wczesnym etapie. Należy zatem przyznać Komisji uprawnienia niezbędne do tego, aby mogła ona wymagać od uznanych organizacji podjęcia koniecznych działań zapobiegawczych i naprawczych oraz stosować środki przymusu w postaci grzywnien i okresowych kar pieniężnych. Przy wykonywaniu tych uprawnień Komisja powinna postępować w sposób zgodny z prawami podstawowymi i zapewnić, aby organizacja mogła przedstawiać swoje stanowisko w trakcie całego postępowania.
- (12) Zgodnie z podejściem wspólnotowym decyzja o wycofaniu uznania organizacji, która nie wypełnia zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu jeżeli wyżej wymienione środki okażą się nieskuteczne lub jeżeli organizacja w inny sposób stanowi niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska, musi zostać podjęta na poziomie wspólnotowym, a zatem — przez Komisję, na podstawie procedury komitetowej.
- (13) Ciągłe monitorowanie uznanych organizacji po fakcie w celu oceny zgodności ich działalności z niniejszym rozporządzeniem może być wykonane skuteczniej w sposób zharmonizowany i scentralizowany. Dlatego wykonywanie tego zadania w imieniu Wspólnoty należy powierzyć Komisji wraz z państwem członkowskim występującym o uznanie.
- (14) W ramach monitoringu działalności uznanych organizacji inspektorzy Komisji powinni mieć dostęp do statku i jego dokumentów niezależnie od jego bandery tak, aby możliwe było stwierdzenie, czy uznane organizacje stosują się do minimalnych kryteriów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wszystkich statków w poszczególnych klasach.
- (15) Zdolność uznanych organizacji do szybkiego wskazania i poprawienia niedociągnięć w zakresie stosowanych przez siebie reguł, procesów i wewnętrznych kontroli jest sprawą zasadniczą dla zapewnienia bezpieczeństwa statków, na których organizacje te przeprowadzają inspekcje i którym wydają certyfikaty. Zdolność tę należy zwiększyć za pomocą systemu oceny jakości i certyfikacji, który powinien działać niezależnie od interesów handlowych lub politycznych, umożliwiając proponowanie wspólnych działań mających na celu trwałą poprawę wszystkich uznanych organizacji oraz zapewni efektywną współpracę z Komisją.
- (16) Reguły i procedury uznanych organizacji stanowią kluczowy czynnik zwiększania bezpieczeństwa oraz zapobiegania wypadkom i zanieczyszczeniom. Uznane organizacje zapoczątkowały proces, który powinien doprowadzić do harmonizacji ich reguł i procedur. Należy wspierać ten proces za pomocą prawodawstwa wspólnotowego, gdyż wywrze on pozytywny wpływ na bezpieczeństwo morskie, a także na konkurencyjność europejskiego przemysłu stoczniowego.
- (17) Harmonizacja stosowanych przez uznane organizacje reguł projektowania, budowy i okresowych przeglądów statków handlowych stanowi proces ciągły. Zatem zobowiązanie do ustanowienia własnych zestawów reguł lub wykazania zdolności do ich ustanowienia należy rozważać w kontekście procesu harmonizacji; zobowiązanie to nie powinno stać na przeszkodzie działalności uznanych organizacji lub ewentualnych organizacji kandydujących do uznania.
- (18) Uznane organizacje powinny być zobowiązane do uaktualniania swoich norm technicznych i ich konsekwentnego stosowania w celu harmonizacji reguł bezpieczeństwa i zapewnienia jednolitego wprowadzania w życie reguł międzynarodowych we Wspólnocie. W przypadku gdy normy techniczne uznanych organizacji są identyczne lub bardzo podobne, należy wziąć pod uwagę, w stosownych przypadkach, wzajemne uznawanie certyfikatów dla materiałów, wyposażenia i komponentów, przyjmując jako punkt odniesienia najsurowsze normy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

- (19) Chociaż każda uznana organizacja powinna, co do zasady, ponosić odpowiedzialność wyłącznie w odniesieniu do elementów, co do których wydała certyfikaty, odpowiedzialność uznanych organizacji i producentów będzie zgodna z ustalonymi warunkami lub, gdy zajdzie potrzeba, z prawem mającym zastosowanie w poszczególnych przypadkach.
- (20) Ponieważ przejrzystość i wymiana informacji między zainteresowanymi stronami, jak również powszechne prawo dostępu do informacji, są podstawowymi narzędziami zapobiegania wypadkom na morzu, uznane organizacje powinny dostarczać wszelkie istotne informacje ustawowe dotyczące stanu statków danej klasy organom kontroli państwa portu i podać je do publicznej wiadomości
- (21) Aby zapobiec zmianie klasy przez statki w celu uniknięcia przeprowadzenia niezbędnych napraw, uznane organizacje powinny wymieniać między sobą wszelkie istotne informacje dotyczące stanu statków zmieniających klasę i w razie potrzeby informować o tym państwo bandery.
- (22) Ochrona praw własności intelektualnej stoczni, dostawców wyposażenia, i właścicieli statków nie powinna uniemożliwiać przeprowadzania normalnych transakcji handlowych oraz świadczenia usług objętych umową między tymi stronami.
- (23) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 ⁽¹⁾ powinna dostarczyć wsparcie konieczne dla zapewnienia stosowania niniejszego rozporządzenia
- (24) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie przyjęcie środków, które mają być stosowane przez działające we Wspólnocie organizacje dokonujące inspekcji i przeglądów statków oraz wydające certyfikaty, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie i może zostać, ze względu na skalę działania, lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Środki, jakie powinny być stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków, określono w dyrektywie nr .../.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia..... w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków oraz odpowiednich działań administracji morskich. ⁽²⁾

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki, jakie mają być stosowane przez organizacje zajmujące się inspekcją i przeglądem statków oraz wydawaniem certyfikatów zgodności z konwencjami międzynarodowymi dotyczącymi bezpieczeństwa na morzu i zapobieganiu zanieczyszczaniu mórz, wspierając jednocześnie cel, którym jest swoboda świadczenia usług. Proces ten obejmuje rozwój i realizację wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do kadłuba, maszyn, instalacji elektrycznej i sterująco-kontrolnej statków objętych zakresem międzynarodowych konwencji.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „statek” oznacza statek objęty zakresem międzynarodowych konwencji;
- b) „międzynarodowe konwencje” oznacza Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS 74) z dnia 1 listopada 1974 r., z wyjątkiem rozdziału XI-2 załącznika do niej, Międzynarodową konwencję o liniach ładunkowych z dnia 5 kwietnia 1966 r. oraz Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (MARPOL) z dnia 2 listopada 1973, wraz z odnoszącymi się do nich protokołami i zmianami, a także odnośnymi kodeksami o statusie obowiązkowym we wszystkich państwach członkowskich w zaktualizowanej wersji;
- c) „organizacja” oznacza podmiot prawny, jego filie i wszelkie inne podmioty znajdujące się pod jego kontrolą, które wspólnie lub oddzielnie wykonują zadania objęte zakresem niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 189/2006 (Dz.U. L 304 z 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L ...

- d) „kontrola” oznacza, do celów definicji w lit. c), prawa, umowy lub wszelkie inne środki, prawne lub faktyczne, które oddzielnie lub łącznie dają możliwość wywierania decydującego wpływu na podmiot prawny lub umożliwiają temu podmiotowi prawnemu wykonywanie zadań objętych zakresem niniejszego rozporządzenia;
- e) „uznana organizacja” oznacza organizację uznaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- f) „upoważnienie” oznacza akt udzielenia przez państwo członkowskie upoważnienia lub przekazania kompetencji uznanej organizacji;
- g) „ustawowy certyfikat” oznacza certyfikat wydany w imieniu państwa bandery, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi;
- h) „przepisy klasyfikacyjne” oznacza wymogi uznanej organizacji w zakresie projektowania, budowy, wyposażenia, utrzymania i przeglądu statków.
- i) „świadcstwo klasy” oznacza dokument wydany przez uznaną organizację, poświadczający zdadność statku do określonego użytku lub świadczenia określonych usług, zgodnie z regulami i procedurami ustanowionymi i opublikowanymi przez tę uznaną organizację;
- j) „siedziba” oznacza miejsce, w którym znajduje się siedziba statutowa, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności organizacji.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie, które pragną przyznać upoważnienie jakiejś organizacji, która nie została jeszcze uznana, przedstawiają Komisji wniosek o uznanie, łącznie z kompletnymi informacjami i dowodami zgodności organizacji z minimalnymi kryteriami wymienionymi w załączniku I i informacjami w sprawie wymogu i zobowiązania się przez nią do przestrzegania zgodności z przepisami art. 8 ust. 4, art. 9, 10 i 11.

2. Komisja, wspólnie z państwami członkowskimi składającymi wniosek, dokonuje oceny organizacji, w odniesieniu do których otrzymała wniosek o uznanie, w celu sprawdzenia, czy organizacje spełniają wymogi określone w ust. 1 i zobowiązują się ich przestrzegać.

3. Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 3, odmawia uznania organizacji, które nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu lub których działalność uważana jest za stanowiącą niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska na podstawie kryteriów określonych zgodnie z art. 14.

Artykuł 4

1. Uznanie przyznawane jest przez Komisję zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 12 ust. 3.

2. Uznanie przyznawane jest wyłącznie organizacjom, które spełniają wymogi, o których mowa w art. 3.

3. Uznanie przyznawane jest właściwemu podmiotowi prawnemu, który jest macierzystym podmiotem wszystkich podmiotów prawnych tworzących uznaną organizację. Uznanie obejmuje wszystkie podmioty prawne przyczyniające się do

tego, że ta organizacja uzyskuje możliwość świadczenia usług w skali globalnej.

4. Działając zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 12 ust. 3 Komisja może ograniczyć uznanie w odniesieniu do określonych rodzajów statków, statków o określonej wielkości, statków określonych branż lub kombinacji tych kryteriów, zgodnie z potwierdzonymi możliwościami danej organizacji i wiedzą fachową, którą dysponuje. W takim przypadku Komisja podaje przyczyny takiego ograniczenia oraz warunki, po spełnieniu których ograniczenie może zostać cofnięte lub zmniejszone. Ograniczenie to może zostać w każdej chwili poddane przeglądowi.

5. Komisja opracowuje i regularnie uaktualnia wykaz organizacji uznanych zgodnie z niniejszym artykułem. Wykaz ten zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Jeżeli Komisja uzna, że uznana organizacja nie spełnia minimalnych kryteriów określonych w załączniku I lub obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, lub że dotychczasowa działalność uznanej organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu znacznie się pogorszyła, jednakże nie stwarza ona niedopuszczalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa i środowiska, Komisja wymaga od uznanej organizacji, której to dotyczy, podjęcia w określonym terminie koniecznych działań zapobiegawczych i naprawczych w celu zapewnienia pełnej zgodności ze wspomnianymi minimalnymi kryteriami i obowiązkami i, w szczególności, wyeliminowania potencjalnego zagrożenia bezpieczeństwa lub środowiska, lub zaradzenia przyczynom pogarszającej się działalności w inny sposób.

Działania zapobiegawcze i naprawcze mogą obejmować tymczasowe środki ochronne, jeżeli potencjalne zagrożenie bezpieczeństwa i środowiska naturalnego ma charakter bezpośredni.

Bez uszczerbku dla niezwłocznego wdrożenia tych środków Komisja powiadamia jednak o zamiarze ich podjęcia wszystkie państwa członkowskie, które przyznały uprawnienia danej uznanej organizacji.

Artykuł 6

1. Poza środkami podjętymi zgodnie z art. 5 Komisja może — zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 12 ust. 2 — nakładać grzywny na uznaną organizację, jeżeli:

a) poważne lub wielokrotne niespełnienie przez nią minimalnych kryteriów określonych w załączniku I lub obowiązków wynikających z art. 8 ust. 4, art. 9, 10 i 11 wskazuje na poważne uchybienia w jej strukturze, systemach, procedurach lub wewnętrznych kontrolach,

lub

b) podczas oceny zgodnie z art. 8 ust. 1 uznana organizacja rozmyślnie podała Komisji błędne, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje lub w inny sposób utrudniała tę ocenę.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, jeżeli uznana organizacja nie podejmie wymaganych przez Komisję działań zapobiegawczych i naprawczych lub nastąpi nieuzasadnione opóźnienia, Komisja może nałożyć okresowe kary pieniężne na wspomnianą organizację do czasu pełnego przeprowadzenia wymaganych działań.

3. Grzywny i okresowe kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, są odstrasżające i proporcjonalne do powagi danego przypadku oraz do zdolności ekonomicznej uznanej organizacji, której to dotyczy, i uwzględniają w szczególności stopień naruszenia warunków bezpieczeństwa lub ochrony środowiska.

Są one nakładane dopiero po umożliwieniu uznanej organizacji i państwom członkowskim przedłożenia swoich uwag.

Łączna kwota nałożonych grzywn i okresowych kar pieniężnych nie przekracza 5 % całkowitych średnich obrotów uznanej organizacji w poprzednich trzech latach gospodarczych w odniesieniu do działalności objętej zakresem niniejszego rozporządzenia.

4. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich ma nieograniczoną jurysdykcję w kwestii rewizji decyzji Komisji o nałożeniu grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Może on zmniejszyć lub zwiększyć jej wysokość

Artykuł 7

1. Komisja wycofuje uznanie organizacji, jeżeli:

a) powtarzające się i rażące niespełnianie przez nią minimalnych kryteriów określonych w załączniku I lub obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia stwarza niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa i środowiska;

b) powtarzające się i rażące uchybienia w działalności tej organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu stwarzają niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub środowiska;

c) organizacja uniemożliwia lub wielokrotnie utrudnia przeprowadzenie oceny organizacji przez Komisję,

d) organizacja nie uiszcza grzywn lub okresowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2; lub

e) organizacja stara się uzyskać pokrycie finansowe lub zwrot jakichkolwiek grzywn nałożonych na nią zgodnie z art. 6.

2. Do celów ust. 1 lit. a) i b) Komisja podejmuje decyzję w oparciu o wszystkie dostępne informacje, w tym:

a) wyniki własnej oceny uznanej organizacji, której to dotyczy, zgodnie z art. 8 ust. 1;

b) sprawozdania przedstawione przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 dyrektywy .../.../WE;

c) analizy nieszczęśliwych wypadków dotyczących statków sklasyfikowanych przez te uznane organizacje;

d) powtarzanie się uchybień, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a);

e) stopień, w jakim wpływa to na flotę sklasyfikowaną przez uznaną organizację, oraz

f) nieskuteczność środków, o których mowa w art. 6 ust. 2.

3. O wycofaniu uznania decyduje Komisja z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 12 ust. 3 i po umożliwieniu zainteresowanej uznanej organizacji przedłożenia swoich uwag.

Artykuł 8

1. Wszystkie uznane organizacje oceniane są przez Komisję wspólnie z państwem członkowskim, które przedstawiło stosowny wniosek o uznanie, w sposób regularny i co najmniej co dwa lata, w celu potwierdzenia, że spełniają one obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia oraz minimalne kryteria określone w załączniku I. Ocena jest ograniczona do tych rodzajów działalności uznanych organizacji, które wchodzą w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Wybierając uznane organizacje do oceny, Komisja przykłada szczególną wagę do działania uznanych organizacji w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu, rejestrów nieszczęśliwych wypadków i do sprawozdań przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 dyrektywy .../.../WE.

3. Ocena może obejmować wizytacje oddziałów regionalnych uznanej organizacji, jak również wyrывkową inspekcję statków, zarówno eksploatowanych, jak i tych w budowie, do celów kontrolowania działalności uznanej organizacji. W tym przypadku Komisja, w stosownych przypadkach, powiadamia państwa członkowskie, w których ma swoją siedzibę oddział regionalny. Komisja dostarcza państwu członkowskiemu sprawozdanie z wynikami oceny.

4. Każda uznana organizacja udostępnia corocznie wyniki swojego przeglądu systemu zarządzania jakością komitetowi powołanemu na mocy art. 12 ust. 1.

Artykuł 9

1. Uznane organizacje zapewniają, aby Komisja miała dostęp do informacji koniecznych do celów przeprowadzenia oceny, o której mowa w art. 8 ust. 1. Nie można przywoływać żadnych klauzul umownych dla ograniczenia tego dostępu.

2. Uznane organizacje zapewniają, aby w umowach z właścicielami lub armatorami w sprawie wydawania statkom ustawowych certyfikatów lub świadectw klasy zawarty był zapis, że warunkiem wydania tych świadectw jest zgoda stron na dostęp inspektorów Komisji na pokład statku do celów art. 8. ust. 1

Artykuł 10

1. Uznane organizacje okresowo wymieniają opinie w celu zachowania równowagi i harmonizacji swoich przepisów klasyfikacyjnych oraz ich wykonywania. Współpracują ze sobą w celu zapewnienia jednolitej interpretacji konwencji międzynarodowych, bez uszczerbku dla uprawnień państw bandery. Uznane organizacje w stosownych przypadkach uzgadniają techniczne i proceduralne warunki wzajemnego uznawania świadectw dla materiałów, wyposażenia i komponentów w oparciu o równoważne normy, przyjmując jako punkt odniesienia najsurowsze normy.

W przypadku, gdy wzajemne uznanie jest niemożliwe z istotnych przyczyn związanych z bezpieczeństwem, uznane organizacje wyraźnie określają te przyczyny.

Jeżeli uznana organizacja upewni się, przez inspekcję lub w inny sposób, że materiał, element wyposażenia lub komponent nie jest zgodny z wydanym dla niego świadectwem, może ona odmówić autoryzacji do umieszczenia tego materiału, elementu wyposażenia lub komponentu na statku. Uznana organizacja niezwłocznie informuje o tym inne uznane organizacje, podając przyczyny odmowy.

Uznane organizacje uznają, do celów klasyfikacji za wystarczające, świadectwa wyposażenia statków posiadające znak zgodności z wymogami dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków ⁽¹⁾.

Dostarczają one Komisji i państwom członkowskim okresowych sprawozdań w sprawie istotnego postępu w normach i we wzajemnym uznawaniu świadectw dla materiałów, wyposażenia i komponentów.

2. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dnia... (*) sporządzone na podstawie niezależnych badań sprawozdanie dotyczące osiągniętego poziomu harmonizacji reguł i procedur oraz wzajemnego uznawania certyfikatów dla materiałów, wyposażenia i komponentów.

3. Uznane organizacje współpracują z administracją kontroli państwa portu, jeśli chodzi o statek ich klasy, szczególnie w celu ułatwienia usunięcia zgłoszonych braków lub innych niezgodności.

4. Uznane organizacje dostarczają wszystkim administracjom państw członkowskich, które udzieliły upoważnień przewidzianych w art. 3 dyrektywy .../.../WE i Komisji wszelkie istotne informacje o ich sklasyfikowanej flocie, przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają.

Informacje o przeniesieniach, zmianach, zawieszeniach i wycofaniach klasy, łącznie z informacjami o zaległych przeglądach, zaległych zaleceniach, warunkach klasy, warunkach działalności lub ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść ich sklasyfikowanych statków — niezależnie od bandery, pod jaką te statki pływają — są również wprowadzane elektronicznie do wspólnej bazy danych z inspekcji, która jest wykorzystywana przez państwa członkowskie do wykonania dyrektywy .../.../WE oraz jednocześnie rejestrowane we własnych systemach uznanych organizacji, w żadnym przypadku nie później niż 72 godziny od zdarzenia, które spowodowało obowiązek przekazania informacji. Informacje te, z wyjątkiem zaleceń i warunków klasy, które nie są zaległe, są publikowane na stronach internetowych tych uznanych organizacji.

5. Uznane organizacje nie wydają ustawowych certyfikatów statkowi, niezależnie od jego bandery, któremu została obniżona klasa lub który zmienia klasę z powodów bezpieczeństwa, zanim nie dadzą właściwej administracji państwa bandery możliwości wydania w rozsądnym czasie opinii, aby ustalić, czy konieczna jest pełna inspekcja.

6. W przypadkach przeniesienia klasy z jednej uznanej organizacji do drugiej, organizacja, która przenosi klasę bez nieuzasadnionego opóźnienia, przekazuje organizacji, która otrzymuje klasę pełną dokumentację statku, a w szczególności informuje ją o:

- a) wszelkich zaległych przeglądach;
- b) wszelkich zaległych zaleceniach i warunkach klasy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/84/WE (Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 53).

(*) 5 lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- c) warunkach działalności wydanych na niekorzyść statku, oraz
- d) ograniczeniach operacyjnych wydanych na niekorzyść statku.

Nowe świadectwa statku mogą być wydane przez organizację, która otrzymuje klasę po pomyślnym zakończeniu wszelkich zaległych przeglądów i po wykonaniu, zgodnie ze wskazaniami organizacji, która przenosi klasę, wszystkich zaległych zaleceń lub warunków klasy wydanych uprzednio w odniesieniu do statku.

Przed wydaniem świadectw organizacja przyjmująca musi powiadomić organizację przekazującą o dacie wydania świadectw i potwierdzić datę, miejsce i czynności podjęte dla spełnienia każdego z zaległych przeglądów, zaległych zaleceń i zaległych warunków klasy.

Uznane organizacje ustanawiają i realizują odpowiednie wspólne wymogi dotyczące przypadków przeniesienia klasy, w których konieczne są specjalne środki ostrożności. Przypadki te obejmują przynajmniej przypadki przeniesienia klasy statków 15-letnich i starszych oraz przeniesienia z organizacji nieuznanej do organizacji uznanej.

Uznane organizacje współpracują ze sobą przy prawidłowym wykonywaniu przepisów niniejszego ustępu.

Artykuł 11

1. Uznane organizacje ustanawiają najpóźniej.... (*) i utrzymują zgodnie ze stosownymi międzynarodowymi normami jakości niezależny system oceny jakości i certyfikacji, w którym w roli doradców mogą uczestniczyć stosowne stowarzyszenia zawodowe działające w branży stoczniowej.
2. System oceny jakości i certyfikacji wykonuje następujące zadania:
 - a) okresową ocenę systemów zarządzania jakością uznanych organizacji zgodnie z kryteriami ustalonymi w normie jakości ISO 9001;
 - b) certyfikację systemów zarządzania jakością uznanych organizacji, w tym organizacji, o których uznanie złożono wniosek zgodnie z art. 3;
 - c) wydawanie interpretacji międzynarodowo uznanych norm zarządzania jakością, w szczególności w celu uwzględnienia specyfiki charakteru i obowiązków uznanych organizacji, oraz
 - d) opracowywanie indywidualnych i zbiorowych zaleceń mających na celu poprawę procesów i mechanizmów kontroli wewnętrznej uznanych organizacji.
3. System oceny jakości i certyfikacji posiada niezbędną organizację i kompetencje, by działać niezależnie od uznanych organizacji i dysponuje środkami koniecznymi do wypełniania

(*) 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

swoich obowiązków w sposób skuteczny i na najwyższym poziomie profesjonalizmu. System oceny jakości i certyfikacji określa swoje metody pracy i regulamin.

4. System oceny jakości i certyfikacji przyjmuje swój roczny plan pracy.
5. System oceny jakości i certyfikacji może wymagać wsparcia ze strony innych zewnętrznych organów oceny jakości.
6. System oceny jakości i certyfikacji udostępnia zainteresowanym stronom, w tym państwom bandery i Komisji, pełne informacje na temat swojego rocznego planu pracy oraz na temat swoich ustaleń i zaleceń, w szczególności w odniesieniu do sytuacji, w których naruszone zostały warunki bezpieczeństwa.
7. System oceny jakości i certyfikacji, jest poddawany okresowej ocenie przez Komisję.
8. Komisja zdaje państwom członkowskim sprawozdanie z wyników oceny oraz działań podjętych w jej następstwie.

Artykuł 12

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki (COSS) utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2099/2002 (1).
 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.
 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.
- Okres wskazany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Artykuł 13

1. Niniejsze rozporządzenie może, bez poszerzania zakresu jego stosowania, zostać zmienione w celu uaktualnienia minimalnych kryteriów określonych w załączniku I, uwzględniając w szczególności stosowne decyzje IMO.

Te środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 4.

(1) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 93/2007 (Dz.U. L 22 z 31.1.2007, s. 12).

2. Zmiany w międzynarodowych konwencjach określonych w art. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia mogą zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2099/2002.

Artykuł 14

1. Komisja przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej:
 - a) kryteria służące do pomiaru skuteczności reguł i procedur oraz działalności uznanych organizacji w zakresie bezpieczeństwa sklasyfikowanych przez nią statków i zapobiegania zanieczyszczeniu powodowanemu przez te statki, przy szczególnym uwzględnieniu danych ustanowionych przez memorandum paryskie w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (MOU) lub przez inne podobne systemy; oraz
 - b) kryteria służące do określenia, kiedy działalność taką należy uznać za stanowiącą niedopuszczalne zagrożenie dla bezpieczeństwa lub środowiska, które to kryteria mogą uwzględniać szczególne okoliczności mające wpływ na organizacje mniejszej wielkości lub organizacje wysoko wyspecjalizowane.

Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia przez jego uzupełnienie są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 4.

 2. Środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia przez jego uzupełnienie związane z wykonaniem art. 6 i, jeśli to stosowne, art. 7, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 12 ust. 4.
 3. Bez uszczerbku dla natychmiastowego stosowania minimalnych kryteriów zamieszczonych w załączniku I Komisja może — zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 12 ust. 3 — przyjąć zasady dotyczące wykładni tych kryteriów oraz może rozważyć ustanowienie celów dla ogólnych minimalnych kryteriów, o których mowa w załączniku I część A pkt 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

Artykuł 15

1. Organizacje, którym w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostało przyznane uznanie zgodnie z dyrektywą 94/57/WE, zachowują swoje uznanie z zastrzeżeniem przepisów ust. 2.
2. Bez uszczerbku dla art. 5 i 7, do dnia... (*) Komisja ponownie bada wszystkie ograniczone uznania przyznane zgodnie z dyrektywą 94/57/WE w świetle art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia w celu podjęcia decyzji zgodnie z procedurą regulacyjną określoną w art. 12 ust. 3, czy ograniczenia powinny zostać zastąpione innymi czy usunięte. Ograniczenia mają w dalszym ciągu zastosowanie do czasu podjęcia decyzji przez Komisję.

Artykuł 16

W trakcie przeprowadzania oceny zgodnie z art. 8 ust. 1 Komisja sprawdza, czy posiadacz uznania jest właściwym podmiotem prawnym należącym do organizacji, objętej przepisami niniejszego rozporządzenia. Jeżeli tak nie jest, Komisja podejmuje decyzję o zmianie dokumentu uznania.

W przypadku, gdy Komisja wprowadza zmiany w dokumencie uznania, państwa członkowskie dostosowują umowy zawarte z uznaną organizacją w celu uwzględnienia tych zmian.

Artykuł 17

Komisja co dwa lata powiadamia Parlament Europejski i Radę o stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Odniesienia do dyrektywy 94/57/WE w prawie wspólnotowym i krajowym są odpowiednio traktowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNE KRYTERIA DLA ORGANIZACJI**(o których mowa w art. 3)****A. OGÓLNE KRYTERIA MINIMALNE**

1. Uznana organizacja musi posiadać osobowość prawną w państwie, w którym ma siedzibę. Jej rozliczenia są poświadczane przez niezależnych audytorów.
2. Uznana organizacja musi być w stanie udokumentować bogate doświadczenie w ocenie projektu i budowy statków handlowych.
3. Uznana organizacja musi w każdej chwili dysponować personelem zarządzającym, technicznym, pomocniczym i badawczym w liczbie odpowiedniej do wielkości floty, dla której przeprowadza inspekcje i wydaje świadectwa, jej składu oraz zaangażowania organizacji w budowę i przebudowę statków. Uznana organizacja musi być w stanie przydzielić każdemu miejscu pracy — w miarę potrzeb i odpowiednio do nich — środki i personel odpowiednie do zadań, które mają zostać wykonane, zgodnie z ogólnymi kryteriami minimalnymi z punktu 6 i 7 i szczegółowymi kryteriami minimalnymi z części B.
4. Uznana organizacja musi posiadać i stosować zestaw własnych wyczerpujących reguł i procedur lub wykazać się zdolnościami w zakresie projektowania, budowy oraz okresowych przeglądów statków handlowych, których jakość odpowiada uznanym międzynarodowo normom. Muszą one być publikowane i stale ulepszone dzięki programom badawczym i rozwojowym.
5. Uznana organizacja musi posiadać własny rejestr statków publikowany corocznie i utrzymywany w publicznie dostępnej elektronicznej bazie danych.
6. Uznana organizacja nie może być kontrolowana przez właścicieli statków lub stoczniovców, lub inne osoby komercyjnie zaangażowane w produkcję, wyposażanie, naprawę lub eksploatację statków. Przychody uznanej organizacji nie są w znacznym stopniu uzależnione od jednego przedsiębiorstwa handlowego. Uznana organizacja nie prowadzi działalności klasyfikacyjnej ani ustawowej w przypadku, gdy jest tożsama lub ma powiązania biznesowe, osobiste lub rodzinne z właścicielem lub armatorem statku. Niezgodność ta ma również zastosowanie w odniesieniu do inspektorów zatrudnionych przez uznaną organizację.
7. Uznana organizacja musi działać zgodnie z przepisami określonymi w załączniku do rezolucji IMO A.789(19) w sprawie specyfikacji funkcji kontrolnych i certyfikacyjnych uznanych organizacji działających w imieniu administracji, jeżeli przepisy te obejmują sprawy wchodzące w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.

B SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA MINIMALNE

1. Uznana organizacja musi zapewniać ogólnosięwiatową dostępność swoich wyłącznych inspektorów lub, w wyjątkowych i właściwie uzasadnionych przypadkach, wyłącznych inspektorów innych uznanych organizacji.
2. Uznana organizacja musi kierować się w swoim działaniu kodeksem etyki.
3. Uznana organizacja musi być zarządzana i administrowana w sposób zapewniający poufność informacji wymaganych przez administrację.
4. Uznana organizacja musi dostarczać istotnych informacji administracji, Komisji i zainteresowanym stronom.
5. Uznana organizacja, a także jej inspektorzy i personel techniczny wykonują swoje zadania bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej stoczni, dostawców wyposażenia i właścicieli statków, w tym patentów, licencji, wiedzy specjalistycznej lub wiedzy jakiegokolwiek rodzaju, której wykorzystanie jest prawnie chronione na szczeblu wspólnotowym lub krajowym; uznana organizacja ani inspektorzy i personel techniczny nie mogą w żadnym przypadku i bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich i Komisji do oceny, zwłaszcza na mocy art. 9, przekazywać ani upowszechniać danych istotnych z handlowego punktu widzenia uzyskanych w czasie działań dotyczących inspekcji, weryfikacji i nadzoru budowy i napraw statków.
6. Zarząd uznanej organizacji musi określić i udokumentować swoją politykę, cele i zobowiązanie do jakości oraz zapewnić, że ta polityka jest zrozumiała, realizowana i utrzymywana na wszystkich poziomach w uznanej organizacji. Polityka uznanej organizacji musi odnosić się do celów i wskaźników działalności w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu.

7. Uznana organizacja musi zapewniać:
 - a) systematyczne ustanawianie i utrzymywanie reguł i procedur;
 - b) przestrzeganie jej reguł i procedur i wprowadzenie wewnętrznego systemu do pomiaru jakości usług w odniesieniu do tych reguł i procedur;
 - c) spełnianie wymogów działań statutowych, do których uznana organizacja jest upoważniona, i wprowadzenie wewnętrznego systemu pomiaru jakości usług w odniesieniu do zgodności z międzynarodowymi konwencjami;
 - d) określenie i udokumentowanie obowiązków, uprawnień i wzajemnych powiązań personelu, którego praca ma wpływ na jakość usług uznanej organizacji;
 - e) wykonywanie całości pracy w kontrolowanych warunkach;
 - f) system nadzoru, który monitoruje działania i prace wykonywane przez inspektorów oraz personel techniczny i administracyjny zatrudniony przez uznaną organizację;
 - g) posiadanie przez inspektorów rozległej wiedzy na temat szczególnego typu statku, na którym wykonują swoje czynności, jako istotne dla danego przeglądu, jaki ma być przeprowadzony, i istotnych stosowanych wymogów;
 - h) wprowadzenie w życie systemu podnoszenia kwalifikacji inspektorów i ciągłej aktualizacji ich wiedzy;
 - i) utrzymywanie się wyników wskazujących na osiągnięcie wymaganych norm w pozycjach objętych świadczonymi usługami, jak również skuteczne działanie systemu jakości;
 - j) utrzymywanie we wszystkich siedzibach powszechnego systemu zaplanowanych i udokumentowanych wewnętrznych audytów działań związanych z jakością;
 - k) przeprowadzanie ustawowych przeglądów i inspekcji wymaganych przez zharmonizowany system przeglądu i certyfikacji, do których uznana organizacja jest upoważniona, zgodnie z przepisem wymienionym w załączniku i dodatku do rezolucji IMO A.948(23) w sprawie wytycznych dla przeglądu w ramach zharmonizowanego systemu przeglądu i certyfikacji;
 - l) ustalenie jasnych i bezpośrednich powiązań między centralnymi i regionalnymi siedzibami uznanej organizacji i między uznanymi organizacjami i ich inspektorami w zakresie odpowiedzialności i kontroli.
 8. Uznana organizacja musi opracować, wprowadzić w życie i utrzymywać skuteczny wewnętrzny system jakości oparty na odpowiednich elementach uznanych międzynarodowo norm jakości i zgodnie z EN ISO/IEC 17020:2004 (organy inspekcji) oraz EN ISO 9001:2000 (systemy zarządzania jakością, wymagania) zinterpretowanymi i poświadczonymi przez system oceny jakości i certyfikacji, o którym mowa w art. 11 ust.1.
 9. Reguły i procedury uznanej organizacji muszą być wprowadzane w życie w sposób umożliwiający organizacji sporządzanie w oparciu o własną, bezpośrednią wiedzę i ocenę wiarygodnych i obiektywnych deklaracji na temat bezpieczeństwa statków, których to dotyczy, przy pomocy świadectw klasy, na podstawie których mogą być wydawane ustawowe świadectwa.
 10. Uznana organizacja musi dysponować środkami niezbędnymi do oceny — za pośrednictwem wykwalifikowanego profesjonalnego personelu oraz zgodnie z przepisami określonymi w załączniku do rezolucji IMO A.913 (22) w sprawie wytycznych dotyczących wykonywania przez administrację Międzynarodowego Kodeksu Zarządzania Bezpieczeństwem (ISM) — stosowania i utrzymywania systemu zarządzania bezpieczeństwem, zarówno na lądzie, jak i na statkach, przewidzianego do objęcia certyfikacją.
 11. Uznana organizacja musi zezwolić na udział przedstawicieli administracji oraz innych zainteresowanych stron w opracowaniu jej reguł i procedur.
-

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 94/57/WE	Dyrektywa (WE) nr .../...	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1	art. 1
art. 2 lit. a)	art. 2 lit. a)	art. 2 lit. a)
art. 2 lit. b)	art. 2 lit. b)	—
art. 2 lit. c)	art. 2 lit. c)	—
art. 2 lit. d)	art. 2 lit. d)	art. 2 lit. b)
art. 2 lit. e)	art. 2 lit. e)	art. 2 lit. c)
—	art. 2 lit. f)	art. 2 lit. d)
art. 2 lit. f)	art. 2 lit. g)	art. 2 lit. e)
art. 2 lit. g)	art. 2 lit. h)	art. 2 lit. f)
art. 2 lit. h)	art. 2 lit. i)	art. 2 lit. g)
art. 2 lit. i)	art. 2 lit. k)	art. 2 lit. i)
—	art. 2 lit. j)	art. 2 lit. h)
art. 2 lit. j)	art. 2 lit. l)	—
art. 2 lit. k)	—	art. 2 lit. j)
art. 3	art. 3	
art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze	—	art. 3 ust. 1
art. 4 ust. 1 zdanie drugie	—	art. 3 ust. 2
art. 4 ust. 1 zdanie trzecie	—	—
art. 4 ust. 1 zdanie czwarte	—	art. 4 ust. 1
—	—	art. 3 ust. 3
—	—	art. 4 ust. 2, 3, 4
—	—	art. 5
—	—	art. 6
—	—	art. 7
art. 5 ust. 1	art. 4 ust. 1	—
art. 5 ust. 3	art. 4 ust. 2	—
art. 6 ust. 1, 2, 3, 4	art. 5 ust. 1, 2, 3, 4	—
art. 6 ust. 5	—	—

Dyrektywa 94/57/WE	Dyrektywa (WE) nr .../...	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 6	art. 12
art. 8 ust. 1 tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	—
art. 8 ust. 1 tiret drugie	—	art. 13 ust. 1
art. 8 ust. 1 tiret trzecie	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)	—
—	art. 7 ust. 1 akapit drugi	art. 13 ust. 1 akapit drugi
art. 8 ust. 2	art. 7 ust. 2	—
art. 8 ust. 2 akapit drugi	—	art. 13 ust. 2
art. 9 ust. 1	—	—
art. 9 ust. 2	—	—
art. 10 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 8	—
art. 10 ust. 1 lit. a), b), c), ust. 2, 3, 4	—	—
art. 11 ust. 1,(2)	art. 9 ust. 1, 2	—
art. 11 ust. 3, 4	—	art. 8 ust. 1, 2
art. 12	art. 10	—
art. 13	—	—
art. 14	art. 11 ust. 1 i 2	—
—	art. 11 ust. 3	—
—	art. 12	—
—	—	art. 9
art. 15 ust. 1	—	—
—	—	art. 10 ust. 1, 2
art. 15 ust. 2	—	art. 10 ust. 3
art. 15 ust. 3	—	art. 10 ust. 4
art. 15 ust. 4	—	art. 10 ust. 5
art. 15 ust. 5	—	art. 10 ust. 6 akapit pierwszy, drugi, trzeci, piąty
—	—	art. 10 ust. 6 akapit czwarty
art. 16	art. 13	—
art. 17	art. 16	—
—	art. 14	—
—	art. 15	—

Dyrektywa 94/57/WE	Dyrektywa (WE) nr .../...	Niniejsze rozporządzenie
—	—	art. 11
—	—	art. 14
—	—	art. 15
—	—	art. 16
—	—	art. 17
—	—	art. 18
—	—	art. 19
załącznik	—	załącznik I
—	załącznik I	—
—	załącznik II	załącznik II

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 30 listopada 2007 r. w trybie współdecyzji (art. 251 TWE) Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie dwóch odrębnych aktów prawnych opartych na odnośnym wniosku Komisji⁽¹⁾: projektu dyrektywy w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (przekształcenie) oraz rozporządzenia w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach (przekształcenie). Niniejszy dokument dotyczy tej części wniosku Komisji, która stanowi rozporządzenie przekształcające.⁽²⁾

Po analizie prawno-językowej Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko w dniu xx maja 2008 r.

Wypracowując swoje stanowisko, Rada uwzględniła opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽³⁾ oraz Komitetu Regionów⁽⁴⁾. W odnośnych miejscach — stanowiących według stanowiska Rady część czy to dyrektywy, czy to rozporządzenia — ujęła też treść lub ideę wielu poprawek, które Parlament Europejski przyjął w dniu 25 kwietnia 2007 r. po pierwszym czytaniu⁽⁵⁾.

Wniosek służy zebraniu wcześniejszych zmian stopniowo wprowadzanych do dyrektywy 94/57/WE ustanawiającej wspólne reguły i normy dotyczące organizacji (tzw. „uznanych organizacji”) dokonujących inspekcji na statkach i wydających statkom świadectwa. Ponadto zmienia on niektóre przepisy obowiązującej dyrektywy, tak by je uprościć lub ujednoczyć albo by wzmocnić obowiązujące reguły — np. zwiększa kontrolę nad uznanymi organizacjami i reformuje system kar grożących organizacjom, które nie spełniają stawianych im minimalnych wymogów uznania.

II. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

a) Forma aktu prawnego

Główną kwestią poruszaną przez organy Rady była forma aktu prawnego proponowanego przez Komisję. Kilka przepisów proponowanej dyrektywy należy rozumieć tak, że albo bezpośrednio nakładają obowiązki lub dają Komisji kompetencje do nakładania obowiązków na podmioty, w tym przypadku na „uznane organizacje”. Interpretację tę potwierdziła Służba Prawna Rady, która w swojej opinii z dnia 8 października 2007 r. (dok. 13616/07) zaleciła albo przyjęcie aktu w formie rozporządzenia, albo przereformowanie odnośnych przepisów, albo rozbięcie aktu na jedną dyrektywę i jedno rozporządzenie.

W ramach porozumienia politycznego Rada zgodziła się rozbić tekst na dwa odrębne instrumenty: dyrektywę i rozporządzenie. Dyrektywa obejmuje przepisy skierowane do państw członkowskich i mówiące o ich stosunkach z „uznanymi organizacjami”; rozporządzenie zawiera wszystkie przepisy mówiące o uznawaniu organizacji na szczeblu Wspólnoty, tzn. o udzielaniu i cofaniu im uznania przez Komisję, o obowiązkach i kryteriach, którym muszą sprostać organizacje starające się o uznanie przez Wspólnotę, a także o ewentualnych karach grożących uznanym organizacjom, które nie sprostają tym obowiązkom czy kryteriom.

b) Główne kwestie dotyczące rozporządzenia

W nowym rozporządzeniu Rada nie tylko zawarła wszystkie przepisy mówiące o uznawaniu przez Wspólnotę organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków; uznała też za celowe, by zmienić te przepisy w trosce o ich przejrzystość lub z następujących względów:

⁽¹⁾ W dniu 30 stycznia 2006 r. Komisja przekazała wniosek dotyczący dyrektywy przekształcającej w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (dok. 5912/06 MAR 11 ENV 50 CODEC 95).

⁽²⁾ Wspólne stanowisko Rady co do projektu dyrektywy przedstawiono w dok. 5724/08, a odnośne uzasadnienie w dok. 5724/08 ADD 1.

⁽³⁾ CESE 1177/2006 z 13.9.2006 (Dz.U. C 318 z 23.12.2006, s. 195–201).

⁽⁴⁾ CdR 43/2006 z 15.6.2006 (Dz.U. C 229 z 22.9.2006, s. 38).

⁽⁵⁾ Dok. 8724/07 CODEC 389 MAR 28 ENV 206 (dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym).

1) *Zakres uznawania i minimalne kryteria uznawania*

Zdaniem Rady, jak i zdaniem Parlamentu Europejskiego, ważne jest, by podkreślić, że niezależnie od swojej struktury organizacyjnej organizacja występująca o uznanie powinna świadczyć usługi na całym świecie. Jeżeli chodzi o ograniczone uznanie, wspólne stanowisko zapewnia przejrzystość co do powodów takiego ograniczenia oraz warunków pozwalających to ograniczenie zmienić. Aby zapobiec degradacji minimalnych kryteriów uznawania, we wspólnym stanowisku przewiduje się, że w procedurze komitetowej można ustalić zasady interpretowania tych kryteriów oraz cele tych kryteriów, zwłaszcza jeśli chodzi o liczbę wymaganych pracowników w uznanych organizacjach.

2) *Nakładanie grzywien na uznane organizacje*

Zdaniem Rady państwa członkowskie mają być informowane w trybie doradczym o wszelkich decyzjach Komisji dotyczących nałożenia grzywiny na uznane organizacje, które nie realizują swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia.

3) *Ujednolicenie zasad i procedur, którym podlegają uznane organizacje lub które regulują wzajemne uznawanie wydawanych przez nie świadectw*

Rada aprobeuje propozycję Komisji, by zachęcić uznane organizacje do dalszego ujednolicania swoich zasad i procedur oraz do rozpatrzenia, kiedy będą mogły wzajemnie uznawać swoje świadectwa dotyczące materiałów, wyposażenia i komponentów. Wspólne stanowisko zawiera jednak szereg klauzul zabezpieczających. Dotyczą one sytuacji, w których uznane organizacje nie mogą uzgodnić między sobą wzajemnego uznawania świadectw lub w których stwierdzono niezgodność danego materiału, elementu wyposażenia lub komponentu z zaświadczeniem.

Tak jak proponuje Parlament Europejski, Komisja proszona jest o dostarczenie sprawozdania na temat poziomu, jaki osiągnięto w ujednoceniu reguł i procedur dotyczących uznanych organizacji oraz we wzajemnym uznawaniu świadectw wydawanych przez te organizacje.

4) *Ocena i certyfikacja systemów zarządzania jakością w uznanych organizacjach*

Rada całkowicie zgadza się z generalną ideą wniosku Komisji, by uznane organizacje powoływały podmiot odpowiedzialny za ocenę i certyfikację ich systemów zarządzania jakością. Aprobeując znaczną część poprawki Parlamentu Europejskiego, Rada podkreśla we wspólnym stanowisku, że powinno to odbywać się zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi normami jakości i zaleceniami odnośnych stowarzyszeń zawodowych działających w branży okrętowej.

Wprowadzając dalsze zmiany w przepisach dotyczących tego systemu oceny jakości i zarządzania nią, Rada pragnie zoptymalizować zadania tego podmiotu i sprecyzować, że musi on mieć konieczną strukturę i konieczne kompetencje, by działać niezależnie od uznanych organizacji.

5) *Wprowadzenie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą*

Zgodnie ze zmienioną decyzją o procedurze komitetowej ⁽¹⁾ Rada proponuje w swoim wspólnym stanowisku zastosowanie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, by dostosowywać rozporządzenie do zmian w międzynarodowych konwencjach, protokołach, kodeksach i rezolucjach, by aktualizować minimalne kryteria uznawania oraz by przyjmować kryteria pozwalające oceniać skuteczność reguł i procedur oraz działalność organizacji pod względem propagowania bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska.

III. POPRAWKI

We wspólnym stanowisku uwzględniono (w całości, w części lub przynajmniej co do istoty) wiele poprawek uchwalonych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu: 6, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 25, 26, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 50, 52, 53, 54, 55, 56, 59, 60, 61, 62, 64, 66, 68, 69, 71 oraz 74. Odnośne przepisy często odpowiadają tym poprawkom co do treści, ale niekoniecznie co do brzmienia, gdyż po podziale pierwotnego wniosku na dwa odrębne instrumenty konieczna była adaptacja tekstu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, zmieniona decyzją Rady 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r. (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

Pozostałe poprawki nie mogły zostać przyjęte, gdyż zdaniem Rady nie są zgodne z procedurami uznawania przez Wspólnotę (poprawka 14), nie są zbyt jasne lub są zbyt liczne (poprawka 19, 23, 57 oraz 67) albo nie są zgodne z podejściem Rady dotyczącym powołania podmiotu odpowiedzialnego za ocenę i certyfikację systemów zarządzania jakością w uznanych organizacjach (poprawka 63, 65 oraz częściowo 74).

IV. PODSUMOWANIE

Rada jest przekonana, że jej wspólne stanowisko jest właściwym rozwiązaniem, by dzięki przyjęciu rozporządzenia — a wraz z nim dyrektywy pokazującej model, którym mają kierować się państwa członkowskie w swoich stosunkach z odnośnymi organizacjami — ustanowić przepisy dotyczące uznawania na szczeblu Wspólnoty organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach.

Brzmienie wspólnego stanowiska odzwierciedla wiele poprawek Parlamentu Europejskiego. Rada oczekuje konstruktywnej dyskusji z Parlamentem Europejskim prowadzącej do możliwie szybkiego osiągnięcia porozumienia.
